

Volar sense la protecció de l'escut familiar

Poques directors hi ha ara mateix tan consolidades en el cinema europeu com la britànica Andrea Arnold. Després de la peculiaríssima incursió en el terreny documental que va suposar *Vaca*, que vam poder veure al Truffaut fa un parell d'anys, Arnold torna en la que és la seva sisena pel·lícula al seu terreny habitual, el del cinema social tractat de forma directa i descarnada, amb la desestructuració familiar i la marginació com a rerefons temàtic. És el mateix ambient que va tractar a *Fish tank* -la que possiblement encara continui sent la seva millor pel·lícula-, *Red road* i *American honey*, en aquest cas substituint els ambients deprimits del comtat de Kent pel mig oest nord-americà.

En el títol de la seva nova proposta, *Bird*, hi ha un simbolisme evident: l'adolescent que necessita volar, trobar el seu camí i espai de llibertat i autonomia allunyant-se d'un ambient que la condemna a un cercle viciós de precarietat i marginalitat. Però aquest ocell al qual es refereix el títol també apareix explícitament a l'inici del film, en una de les seqüències més belles, quan Arnold demostra aquesta capacitat magistral de captar els instants a través de la seva càmera amb una autenticitat que desarma. I posteriorment es materialitza en el personatge que interpreta Franz Rogowski i que introdueix un toc de realisme màgic a la història. És com si Andrea Arnold, i aquesta és una novetat respecte a altres pel·lícules seves, volgués trencar puntualment aquesta dinàmica dramàticament estressant de la trama per oferir a l'espectador aquests moments d'esperança i somni que es personifiquen en el personatge de *Bird*.

Amb tot, la verdadera protagonista de la pel·lícula és Bailey (magníficament interpretada per Nykiya Adams, tot un descobriment), una adolescent de dotze anys que viu amb el seu jove pare solter Bug (Barry Keoghan) i el seu germà Hunter en una casa ocupada. Bailey intenta evadir-se de l'ambient opressiu, marginal i sense futur que l'envolta. Les seves aficions són filmar vídeos casolans i estar en contacte amb la natura. Quan apareix Bird, un personatge que ningú sap qui és ni d'on ve, la jove afronta d'una manera més determina-

BIRD

Regne Unit, 2024

Direcció: Andrea Arnold

Guió: Andrea Arnold

Intèrprets: Nykiya Adams, Barry Keoghan, Franz Rogowski

Durada: 118 min

Gènere: drama

Idioma: anglès

Subtítols: CATALÀ

Data d'estrena: 29/11/2024

da el complex entorn familiar en què viu mentre transita cap a una etapa delicada de la seva vida com és l'adolescència. A partir de tot aquest material, Arnold desplega el seu estil punyent amb absoluta convicció. Pocs directors -el nord-americà Sean Baker seria un altre- retraten els ambients marginals amb tanta credibilitat i realisme. El seu no és un cinema social a l'estil Ken Loach, on es reivindica la dignitat de les classes treballadores, sinó un retrat més descarnat d'uns personatges que viuen la vida pràcticament com un exercici de supervivència, en el present, sense tenir molt en compte què els pot passar l'endemà.

Una de les característiques del cinema d'Arnold ha estat barrejar un càsting d'intèrprets no professionals amb d'altres totalment consagrats i de primer nivell. *Bird* no és una excepció, i el mimitisme de dos pesos pesants com Barry Keoghan -un dels actors de moda- i Franz Rogowski per integrar-se en la realitat social que retrata Arnold, és admirable. Tot el que veiem és creïble i orgànic, com si la filmació d'aquesta realitat pràcticament no estigués mediatitzada per una posada en escena. Arnold té la capacitat que això, que sembla molt fàcil, però és extremadament difícil, flueixi amb absoluta naturalitat.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona